

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตและดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Thesis analysis Master of Science and Dissertation Doctor of Philosophy in Exercise and
Sports Science Program, Faculty of Sports Science Burapha University

วนิษา ศรีรอบรู้¹

Wanisa Srirobru¹

¹คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

¹Faculty of Sport Science Burapha University

Corresponding author. Email: wanisa@go.buu.ac.th

(Received: April 26, 2022; Revised: June 22, 2022; Accepted: June 29, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ (1) เพื่อรวบรวมวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา (2) เพื่อวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านทิศทางการวิจัย และกระบวนการวิจัย และสถิติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง โดยใช้แบบสำรวจเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Means), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ที่ผลิตออกมาโดยนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา ปีการศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานออกมามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2561 งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจทั่วไป สมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่มีและทดสอบโดยวิธีการทางสถิติโดยการมีการระบุตัวแปรต้นและตัวแปรตาม 1 ตัวแปร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนรองลงมาเป็นนักกีฬากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม เป็นการสุ่มตัวอย่าง วิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาโดยใช้แบบสอบถามเป็นการสร้างเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการใช้สถิติส่วนใหญ่เป็นแบบอื่น ๆ และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติพื้นฐาน นิยมใช้วัดค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิง ใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

คำสำคัญ: การวิเคราะห์/วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต /ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

Abstract

The objectives of this research were (1) to collect thesis and dissertation of the Faculty of Sports Science, (2) to analyze the thesis and dissertation of the Faculty of Sports Science in terms of research direction, and research processes and statistics. The sample group used in this research was the thesis and dissertation of the Faculty of Sports Science, Burapha University From the academic year 1997 - 2020, 231 subjects were used survey as a data collection tool. The statistical methods used in the analysis were Percentage, Means, Standard Deviation (S.D.).

The result of research was found that:

Theses and dissertations are produced by students at the master's and doctoral level. The largest group of subjects is Exercise and Sports Administration and Management The most published battle year was the 2018 academic year. Most of the research is general survey research. The majority of research

hypotheses were established and tested by statistical methods, with the identification of primary variable and one dependent variable. The population used in the research was mostly students, followed by athletes. One experimental group was used as a random sample. Most of the methods for collecting data were obtained by using questionnaires, creating a new level of tool for the researcher to create and the analysis of the data from the thesis and dissertation using statistics mostly in other ways. and tools to collect data, basic statistics are commonly used to measure frequency, percentage, mean and standard deviation; and analysis of variance.

Keywords: Analysis, Master of Science, Dissertation Doctor of Philosophy

1. บทนำ

ความสำคัญของการวิเคราะห์งานวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย (synthesis research) ในความหมายของ คูเปอร์ (Harris Cooper, 2010) เป็นการรวบรวมที่เกี่ยวข้องหลายคำ ได้แก่ การทบทวนวรรณกรรม (literature review) การทบทวนงานวิจัย (research review) การทบทวนอย่างเป็นระบบ (systemic review) และ Cooper and Hedges (Cooper and Hedges, 1997) ให้ความหมายว่าเป็นการบูรณาการงานวิจัย (research integration) ที่เกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะค้นหาความสอดคล้องและพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของผลการศึกษาในการศึกษาที่คล้ายกัน ให้สามารถที่จะสรุปอ้างอิงได้ ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ ในประเทศไทย อุทุมพร (ทองอุทัย) จามรมาน, 2531) ระบุขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยว่า เหมือนกับการวิจัยทั่วไป คือ การกำหนดปัญหาวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์แปลผล และการนำเสนอผล ในขั้นต้นผู้วิจัยต้องระบุสาระที่สนใจศึกษา ซึ่งในขั้นนี้คือ การกำหนดปัญหาวิจัย การระบุตัวแปรสมมติฐาน และวัตถุประสงค์ในการศึกษา ต่อมาก็ แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หลังจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความ และนำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งการหาความสอดคล้อง และพิจารณาความเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของผลการศึกษา ในการศึกษาที่คล้ายกันงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน โดยใช้รูปแบบวิธีวิจัยคล้ายกันแต่ใช้กลุ่มตัวอย่างต่างกัน ผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องกันและขัดแย้งกัน อันเป็นผลที่ทำให้ผู้วิจัยและผู้ที่ต้องการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเกิดความสับสน จนอาจจะทำให้ไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีนักวิจัยหลายท่านที่ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์งานวิจัย และพยายามพัฒนาวิธีการวิเคราะห์งานวิจัย ให้เป็นระบบมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปสร้างความยั่งยืนให้กับสังคมได้อย่างแท้จริง การวิเคราะห์รายงานการวิจัยสามารถดำเนินการได้ทั้งงานวิจัยระดับตัวบุคคลจนถึงสถาบันการศึกษาที่สามารถทำการวิเคราะห์งานวิจัยของอาจารย์ในหน่วยงานของตนและหน่วยงานต้นสังกัด สามารถทำการวิเคราะห์งานวิจัยของบุคลากรในสังกัดของตนเองซึ่งการวิเคราะห์งานวิจัยจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในอนาคตเพราะเนื่องจากปัจจุบันมีการทำการศึกษา และงานวิจัยจำนวนมากอันที่อาจจะมีความประเด็นปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การป้องกันการเกิดวิกฤตนี้สามารถจัดการได้โดยการนำเอารายงานการวิจัยที่มีจำนวนมากมาวิเคราะห์เข้าด้วยกัน ก็จะได้ขุมทรัพย์ความรู้ที่มีค่ามหาศาลที่ทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพได้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน ได้มีโอกาสเรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเสียเวลาคิดค้นใหม่และ อีกทั้ง ยังเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเข้าถึงความตรงของข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจากการวิจัยอันที่นับได้ว่าถูกต้องตามกระบวนการวิจัยนอกจากนั้นยังจะทำให้งานวิจัยเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาทั้งหลายที่เป็นแหล่งของการพัฒนาองค์ความรู้ที่จะมีการวิเคราะห์งานวิจัยของนิสิตเพื่อยกระดับและพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

คณะวิทยาศาสตร์การศึกษามีจุดเริ่มต้นมาจากหน่วยงานชื่อ "หมวดพลานามัย" ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน (วศ.บางแสน) ในปีพุทธศักราช 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ในปีพุทธศักราช 2545 ภาควิชาพลศึกษาและสันทนาการ ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 8 มีนาคม

ให้จัดตั้งเป็น “วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา” ซึ่งเป็นส่วนราชการหนึ่งในมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วันที่ 9 มกราคม 2551 มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปลี่ยนแปลงสถานะจากมหาวิทยาลัยในระบบราชการ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือที่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยนอกระบบ” ที่มีการบริหารจัดการอิสระแยกจากระบบราชการ (autonomous university) โดยประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนสถานภาพและชื่อหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอีกครั้ง และในวันที่ 10 เมษายน พุทธศักราช 2551 สภามหาวิทยาลัยได้มีประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่องการจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน ให้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็น “คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา” มีพัฒนาการที่ก้าวกระโดดและต่อเนื่อง จากการที่เป็นองค์กรที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรทางการกีฬา พัฒนามาสู่การขยายตัวและความหลากหลายของการสร้างองค์ความรู้ การวิจัยและหรือศาสตร์ต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จนปัจจุบันมีการเปิดการเรียนการสอนทั้ง 3 ระดับ คือระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชา 1) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา (Exercise and Sport Science) 2) สาขาวิชาการศึกษาและการบริหารจัดการการกีฬา (Sport Studies and Sport Management) และ 3) สาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางการกีฬา (Sport Mass Communications) ระดับบัณฑิตศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกใน 5 กลุ่มวิชาด้วยกัน ได้แก่ 1) กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา 2) กลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา 3) กลุ่มวิชาการสอนทางการออกกำลังกายและการกีฬา 4) กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา 5) กลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางการกีฬา ทั้งนี้เพื่อสนองต่อโจทย์ความต้องการของประเทศในการพัฒนาและให้บริการด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนและภายใต้แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ.2553-2562 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพาพร้อมแล้วที่จะเป็นองค์กรทางการกีฬาชั้นนำของประเทศในการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และนักสื่อสารมวลชนทางการกีฬาที่มีศักยภาพสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนและพัฒนาวงการกีฬาของชาติให้ก้าวสู่เวทีระดับโลก ตลอดจนมุ่งเน้นการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ ทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาโดยมุ่งเน้นเพื่อเป็นองค์กรที่มีความสุขบนฐานความรู้และปัญญาภายใต้สโลแกนที่ว่า “Better Faculty Better Education.”

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อรวบรวมวิทยานิพนธ์และดัชนีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และดัชนีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านทิศทางการวิจัย และกระบวนการวิจัยและสถิติ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต และดัชนีนิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ผลงานวิจัยวิทยานิพนธ์ดัชนีนิพนธ์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2540-2563 นำมาวิเคราะห์งานวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยประเมินองค์ความรู้วิจัยที่นำเสนอทิศทางการวิจัย และกระบวนการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์และดัชนีนิพนธ์

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและแหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา งบประมาณเงินรายได้ ส่วนงานของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2540-2563 ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์และงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาในครั้งนี้เป็นรวบรวมวิทยานิพนธ์และดัชนีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และดัชนีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านทิศทางการวิจัยและกระบวนการวิจัยและสถิติ

5. วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการพัฒนา

เป็นแบบสำรวจงานวิจัย ปรับปรุงมาจากแบบสำรวจของ วีรพงษ์ แสงชูโต (2540) โดยปรับปรุงเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ต้องศึกษาในการเก็บข้อมูลและทดลองนำไปเก็บข้อมูลจากงานวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ในคณะอื่นเพื่อดูความแม่นยำและเที่ยงตรงในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สํารวจและรวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง
2. ค้นหาตัวเล่มและไฟล์จากห้องสมุดมหาวิทยาลัย โดยใช้บริการสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ของห้องสมุด
3. อ่านรายละเอียดแล้วบันทึกข้อมูลลงในแบบสำรวจงานวิจัย จากนั้นจึงใช้แบบประเมินงานวิจัยประเมินงานวิจัยที่พบทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน จากแบบสำรวจงานวิจัยและวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 231 เรื่อง โดยแยกประเด็นการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ

1 เพื่อสรุปภาพรวมของวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ตามหัวข้อต่าง ๆ โดยนำลงในตารางเพื่อแจกแจงความถี่ แล้วแปลงเป็นคำร้อยละ สรุปเชิงบรรยายเพื่อให้เห็นภาพรวมชัดเจน สำหรับหัวข้อเหล่านั้น ได้แก่

- 1.1.1 ประเภทงานวิจัย
- 1.1.2 สาขาวิชา
- 1.1.3 ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงาน
- 1.1.4 วิธีการวิจัย
- 1.1.5 สมมติฐานการวิจัย
- 1.1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 1.1.7 ประชากร
- 1.1.8 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 1.1.9 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.1.10 การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.1.11 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.1.12 วิธีการสร้างเครื่องมือ
- 1.1.13 คุณภาพเครื่องมือ
- 1.1.14 การวิเคราะห์ข้อมูล

2. เพื่อสรุปผลวิทยานิพนธ์และดุขฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งดูจากผลการวิจัยและการอภิปราย โดยจำแนกออกเป็น 5 กลุ่มวิชา ได้แก่

- 2.1 กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- 2.2 กลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- 2.3 กลุ่มวิชาการสอนทางการออกกำลังกายและการกีฬา
- 2.4 กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา
- 2.5 กลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางการกีฬา

7. สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 14 ส่วนดังนี้

1. ประเภทงานวิจัย

ตารางที่ 1 จำแนกประเภทงานวิจัย

ประเภทงานวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
ระดับวิทยานิพนธ์	131	56.71
ระดับคุณวุฒิพนธ์	100	43.29
รวม	231	100.00

2. สาขาวิชา

ตารางที่ 2 จำแนกตามกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา	56	28.14
จิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา	68	29.44
การสอนทางการออกกำลังกายและการกีฬา	14	6.06
การบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา	79	34.20
สื่อสารมวลชนทางกีฬา	5	2.16
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่าวิทยานิพนธ์และคุณวุฒิพนธ์ที่ผลิตออกมาโดยนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตและคุณวุฒิบัณฑิต กลุ่มวิชาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาคือกลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬาจำนวน 68 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.44 ส่วนกลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.14 ส่วนกลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬามีจำนวนน้อยที่สุดคือ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.16

3. ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ตารางที่ 3 จำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงาน	จำนวน	ร้อยละ
พ.ศ. 2540	2	0.87
พ.ศ. 2541	2	0.87
พ.ศ. 2542	2	0.87
พ.ศ. 2543	3	1.30
พ.ศ. 2544	4	1.73
พ.ศ. 2545	2	0.87
พ.ศ. 2546	0	0.00
พ.ศ. 2547	0	0.00
พ.ศ. 2548	3	1.30
พ.ศ. 2549	10	4.33
พ.ศ. 2550	0	0.00
พ.ศ. 2551	15	6.49
พ.ศ. 2552	9	3.90
พ.ศ. 2553	7	3.03

ปีที่พิมพ์เผยแพร่ผลงาน	จำนวน	ร้อยละ
พ.ศ. 2554	12	5.19
พ.ศ. 2555	20	8.66
พ.ศ. 2556	15	6.49
พ.ศ. 2557	18	7.79
พ.ศ. 2558	15	6.49
พ.ศ. 2559	22	9.52
พ.ศ. 2560	13	5.63
พ.ศ. 2561	26	11.26
พ.ศ. 2562	16	6.93
พ.ศ. 2563	15	6.49
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่าปีการศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานออกมามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.26 รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.66 ส่วนปีการศึกษา 2546, 2547 และ 2550 ไม่มีการพิมพ์เผยแพร่ผลงาน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

4. วิธีการวิจัย

ตารางที่ 4 จำแนกตามวิธีการวิจัย

วิธีการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยเชิงสำรวจทั่วไป	83	35.93
การวิจัยเชิงทดลอง	80	34.63
การวิจัยเชิงสำรวจและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์	17	7.36
การวิจัยเชิงพัฒนาการ	51	22.08
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าประเภทของงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจทั่วไป จำนวน 83 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.93 รองลงมาเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.63 ส่วนงานวิจัยเชิงสำรวจและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

5. สมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 5 จำแนกตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	80	34.63
มีและทดสอบโดยวิธีการทางสถิติ	140	60.61
มีและทดสอบโดยวิธีการอื่น ๆ	11	4.76
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าการระบุถึงสมมติฐานการวิจัย วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่มีและทดสอบโดยวิธีการทางสถิติ จำนวน 140 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.61 รองลงมาคือ ไม่มีการระบุสมมติฐานในการวิจัย จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.63 ส่วนงานวิจัยที่มีการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยวิธีการอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

6. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 6 จำแนกตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จำนวนตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	125	54.11
มี	106	45.89
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าการระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ไม่มีการระบุตัวแปร จำนวน 125 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.11 และมีการระบุตัวแปร จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.89 ตามลำดับ

6.1 จำนวนตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 7 จำแนกผลงานวิจัยที่กำหนดตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
จำนวน 1 ตัวแปร	57	24.68
จำนวน 2 ตัวแปร	29	12.55
จำนวน 3 ตัวแปร	12	5.19
จำนวน 4 ตัวแปร	6	2.60
จำนวน 5 ตัวแปร	0	0.00
จำนวน 6 ตัวแปร	0	0.00
จำนวน 7 ตัวแปร	2	0.87
กำหนดตัวแปรต้นไม่ชัดเจน	125	54.11
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าการการระบุกำหนดจำนวนตัวแปรต้นที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มี จำนวน 1 ตัวแปร จำนวน 57 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.68 รองลงมาระบุ จำนวน 2 ตัวแปร จำนวน 29 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.55 ส่วนการระบุจำนวนตัวแปร 7 ตัวแปรมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ ทั้งนี้ยังม้งานวิจัยที่ตัวแปรต้นไม่ชัดเจน จำนวน 125 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.11

6.2 จำนวนตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 8 จำแนกผลงานวิจัยที่กำหนดตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
จำนวน 1 ตัวแปร	56	24.24
จำนวน 2 ตัวแปร	21	9.09
จำนวน 3 ตัวแปร	18	7.79
จำนวน 4 ตัวแปร	7	3.03
จำนวน 5 ตัวแปร	2	0.87
จำนวน 6 ตัวแปร	1	0.43
จำนวน 7 ตัวแปร	0	0.00
ไม่มีการกำหนดตัวแปรตาม	126	54.55
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าการการระบุกำหนดจำนวนตัวแปรตามที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มี จำนวน 1 ตัวแปร จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.24 รองลงมาระบุ จำนวน 2 ตัวแปร จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.09 ส่วนการระบุจำนวนตัวแปร 6 ตัวแปรมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 0.43 ตามลำดับ ทั้งนี้ยังม้งานวิจัยที่ไม่กำหนดตัวแปรตาม จำนวน 126 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.55

7. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 9 จำแนกตามประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน	70	30.30
ครู / อาจารย์	2	0.87
ผู้บริหาร	3	1.30
นักกีฬา	60	25.97
ประชาชนทั่วไป	96	41.56
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นประเภทประชาชนทั่วไป จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.56 รองลงมาคือนักเรียน จำนวน 70 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.30 นักกีฬา จำนวน 60 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.97 ส่วนประเภทครู/อาจารย์มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

8. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 10 จำแนกตามการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม	25	10.82
จำนวนกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม	3	1.30
จำนวนกลุ่มควบคุม 3 กลุ่ม	0	0.00
จำนวนกลุ่มควบคุม 4 กลุ่ม	0	0.00
จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม	94	40.69
จำนวนกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม	72	31.17
จำนวนกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม	31	13.42
จำนวนกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม	6	2.60
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 94 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.69 รองลงมาคือ จำนวนกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม จำนวน 72 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.17 จำนวนกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.42 จำนวนกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 25 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.82 จำนวนกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.60 และจำนวนกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

9. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 11 จำแนกตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 คน	63	27.27
ตั้งแต่ 30 – 60 คน	57	24.68
ตั้งแต่ 61 – 90 คน	14	6.06
ตั้งแต่ 91-120 คน	4	1.73
ตั้งแต่ 121-150 คน	9	3.90
ตั้งแต่ 151-180คน	5	2.16
ตั้งแต่ 181-200 คน	4	1.73
มากกว่า 200 คน	75	32.47
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พบในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่อยู่ในขนาดกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 200 คน จำนวน 75 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.47 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่า 30 คน จำนวน 63 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.27 กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 30-60 คน จำนวน 57 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.68 ส่วนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 91-120 คน และตั้งแต่ 181-200 คน น้อยที่สุดคือ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.73 ตามลำดับ

10. การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 12 จำแนกตามการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง

การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
โดยการสุ่ม	148	64.07
โดยใช้กลุ่มเป้าหมาย	83	35.93
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่าการได้มาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ได้มาจากการสุ่ม จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.07 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยใช้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 83 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.93ตามลำดับ

11. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 13 จำแนกตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การสังเกต	10	4.33
การสอบถาม	95	41.13
การทดสอบ	66	28.57
การสัมภาษณ์	60	25.97
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่าวิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาโดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 95 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.13 รองลงมาคือการใช้แบบทดสอบ จำนวน 66 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 การใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 60 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.97 และการใช้แบบสังเกตจำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.33 ตามลำดับ

12. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตารางที่ 14 จำแนกตามวิธีการสร้างเครื่องมือ

วิธีการสร้างเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่	182	78.79
ปรับปรุงจากเครื่องมือเดิม	18	7.79
ใช้เครื่องมือที่มีอยู่แล้ว	31	13.42
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่าวิธีการสร้างเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน 182 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมาคือ ใช้เครื่องมือที่มีอยู่แล้ว จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.42 และปรับปรุงจากเครื่องมือเดิม จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.79 ตามลำดับ

13. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมและประเมินผลการวิจัย

ตารางที่ 15 จำแนกตามการตรวจสอบวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

คุณภาพเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
ความเที่ยงตรง (Validity)	95	41.13
ความเชื่อมั่น (Reliability)	124	53.68
ความยากง่าย	3	1.30
อำนาจจำแนก	9	3.90
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่าการตรวจสอบวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ส่วนใหญ่ของความเชื่อมั่น (Reliability) มีการระบุชัดเจน จำนวน 124 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.68 ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) มีการระบุชัดเจน จำนวน 95 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.13 สำหรับอำนาจจำแนกมีการระบุชัดเจน จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.90 และความยากง่ายมีการระบุชัดเจนจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

14. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 16 จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เชิงปริมาณ	127	54.98
เชิงคุณภาพ	104	45.02
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่าการวิเคราะห์ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 127 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.98 รองลงมามีการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.02 ตามลำดับ

ทิศทางการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่องพบว่าทิศทางการวิจัยจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 ส่วนใหญ่มีทิศทางการเรียนในกลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมากลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬาจำนวน 68 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.44 ส่วน กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.24 ส่วนกลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.16 ตามตารางที่ 2

กระบวนการวิจัยและสถิติ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ได้มาจากการสุ่ม จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.07 วิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาโดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 133 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 46.18 วิธีการสร้างเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน 182 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ของความเชื่อมั่น (Reliability) มีการระบุชัดเจน จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.37 ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) มีการระบุชัดเจน จำนวน 146 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 47.71

การวิเคราะห์ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการใช้สถิติส่วนใหญ่เป็นแบบอื่น ๆ จำนวน 195 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.39 รองลงมามีการใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวน 143 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.48 การใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.19 การใช้ร้อยละ จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.71 ส่วนการใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละและค่าเฉลี่ย ร้อยละและเบี่ยงเบนมาตรฐาน อย่างละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

8. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต และดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถสรุปสาระสำคัญของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

8.1 ภาพรวมของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง สามารถสรุปได้ดังนี้

8.1.1 ประเภทงานวิจัยที่ผลิตออกมาโดยมากที่สุดคือ ระดับวิทยานิพนธ์ จำนวน 131 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.71 รองลงมาระดับดุษฎีนิพนธ์ จำนวน 100 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.29 โดยแบ่งตามกลุ่มวิชาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาคือกลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬาจำนวน 68 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.44 ส่วนกลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬาจำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.14 ส่วนกลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.16

8.1.2 ปีการศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานออกมามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.26 รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.66 ส่วนปีการศึกษา 2546, 2547 และ 2550 ไม่มีการพิมพ์เผยแพร่ผลงาน คิดเป็นร้อยละ 0.00

8.1.3 ประเภทของงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจทั่วไป จำนวน 83 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.93 รองลงมาเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.63 การวิจัยเชิงพัฒนาการ จำนวน 51 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.08 ส่วนงานวิจัยเชิงสำรวจและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.36

8.1.4 การระบุถึงสมมติฐานการวิจัย วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่มีและทดสอบโดยวิธีการทางสถิติจำนวน 140 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.61 รองลงมาคือ ไม่มีการระบุสมมติฐานในการวิจัย จำนวน 80 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.63 ส่วนงานวิจัยที่มีการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยวิธีการอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 โดยในการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการกำหนดระบุตัวแปรชัดเจนที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ไม่มีการระบุตัวแปร จำนวน 125 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.11 และมีการระบุตัวแปร จำนวน 106 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.89 ในการจัดกลุ่มการระบุตัวแปรต้นที่ชัดเจนที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มี 1 ตัวแปร จำนวน 57 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.68 รองลงมาระบุ 2 ตัวแปร จำนวน 29 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.55 ส่วนการระบุตัวแปร 7 ตัวแปรมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 0.87 ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยที่ตัวแปรต้นไม่ชัดเจน จำนวน 125 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.11 และการระบุกำหนดจำนวนตัวแปรตามที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มี จำนวน 1 ตัวแปร จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.24 รองลงมาระบุจำนวน 2 ตัวแปร จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.09 ส่วนการระบุจำนวนตัวแปร 6 ตัวแปรมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 0.43 ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยที่ไม่กำหนดตัวแปรตาม จำนวน 126 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.55

8.1.5 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นประเภทประชาชนทั่วไป จำนวน 96 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.56 รองลงมาเป็นนักเรียน จำนวน 70 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.30 นักกีฬา จำนวน 60 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.97 ส่วนประเภทครู/อาจารย์มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.871 โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 94 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.69 รองลงมาคือ จำนวนกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม จำนวน 72 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.17 จำนวนกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.42 จำนวนกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 25 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.82 จำนวนกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.60 และจำนวนกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.30

การแบ่งงานวิจัยจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พบในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่อยู่ในขนาดกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 200 คน จำนวน 75 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.47 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่า 30 คน จำนวน 63 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.27 กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 30-60 คน จำนวน 57 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.68 ส่วนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 91-120 คน และตั้งแต่ 181-200 คน น้อยที่สุดคือ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.73

ส่วนวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ได้มาจากการสุ่ม จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.07 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยใช้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 83 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.93

8.1.6 วิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และการสร้างเครื่องมือการวิจัย ส่วนใหญ่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 95 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.13 รองลงมาคือการใช้แบบทดสอบ จำนวน 66 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 การใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 60 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.97 และ การใช้แบบสังเกตจำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.33 และในวิธีการสร้างเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน 182 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมาคือ ใช้เครื่องมือที่มีอยู่แล้ว จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.42 และปรับปรุงจากเครื่องมือเดิม จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.79 ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยจะมีการตรวจสอบวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีการระบุชัดเจน จำนวน 124 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.68 ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) มีการระบุชัดเจน จำนวน 95 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.13 สำหรับอำนาจจำแนกมีการระบุชัดเจน จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.90 และความยากง่ายมีการระบุชัดเจนจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.30

8.1.7 ด้านวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 127 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.98 รองลงมาได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.02

8.2 การสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ทิศทางในการวิจัยจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 ส่วนใหญ่มีทิศทางในการเรียนในกลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาคือกลุ่มวิชาจิตวิทยาการออกกกำลังกายและการกีฬาจำนวน 68 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.44 ส่วน กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการออกกกำลังกายและการกีฬา จำนวน 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56 ส่วนกลุ่มวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.16 ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 – 2563 จำนวน 231 เรื่อง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ได้มาจากการสุ่ม จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.07 วิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาโดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 133 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 46.18 วิธีการสร้างเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน 182 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.79 โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือในวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่ของความเชื่อมั่น (Reliability) มีการระบุชัดเจน จำนวน 148 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.37 ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) มีการระบุชัดเจน จำนวน 146 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 47.71

การวิเคราะห์ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์มีการใช้สถิติส่วนใหญ่เป็นแบบอื่น ๆ จำนวน 195 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.39 รองลงมาได้มีการใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวน 143 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.48 การใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.19 การใช้ร้อยละ จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.71 ส่วนการใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละและค่าเฉลี่ย ร้อยละและเบี่ยงเบนมาตรฐาน อย่างละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

9. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต และดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยของอภิปรายผล ดังนี้

การจำแนกตามกลุ่มวิชา พบว่าวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ที่ผลิตออกมาโดยนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มวิชาการบริหารและการจัดการออกกกำลังกายและการกีฬา อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้ศึกษาในเชิงปฏิบัติการ และแนวคิดเชิงนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยครอบคลุมพื้นฐานของวิทยาศาสตร์กีฬา สุขภาพ เทคโนโลยี และการวิเคราะห์ นอกจากนั้นแล้วยังให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจด้านสังคม องค์กรกีฬาระหว่างประเทศ มีคุณธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการ การขยายตัวของเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของกลุ่มในประชาคมอาเซียน ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะทางปัญญา มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในกลุ่มวิชานี้ โดยเฉพาะ พร้อมทั้งสามารถนำไปบูรณาการกับการปฏิบัติงาน และเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพได้ ไม่ว่าจะเป็นนัก

จัดการการกีฬา ผู้จัดและควบคุมดูแลการแข่งขันกีฬา นักธุรกิจทางด้านการกีฬา นักการตลาดการกีฬา นักวิชาการทางการกีฬา เป็นต้น ทำให้แสดงถึงมโนทัศน์การวิจัยของนิสิต ที่สะท้อนผ่านทางงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ชมิษา เพชรปฐมขล (2561) การสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อกำหนดมโนทัศน์และกลยุทธ์ส่งเสริมการทำวิจัย ผลการวิเคราะห์มโนทัศน์การวิจัยของนิสิต ที่สะท้อนผ่านทางงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันทุกข้อเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของมโนทัศน์การวิจัยของนิสิต โดยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกับเกณฑ์การแปลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัยที่กำหนดไว้ และผลจากการวิเคราะห์มโนทัศน์การวิจัยพบประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาโดยเร่งด่วน ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเขียนข้อจำกัดและข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย รวมถึงประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติเมื่อมีการใช้สถิติพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งปีการศึกษาที่พิมพ์เผยแพร่ผลงานออกมามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2561 ประเภทของงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจทั่วไปซึ่งเป็นวิธีที่นิยมอย่างมาก เป็นการเน้นการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันการดำเนินการวิจัยไม่มีการสร้างสถานการณ์ เพื่อศึกษาผลที่ตามมาแต่เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัตรวุฒิ อิมขมชื่น (2563) การสังเคราะห์งานวิจัยระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาทางการบริหารจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นที่มีกระบวนการสำรวจงานวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาทางการบริหารจัดการการศึกษาที่เสร็จสมบูรณ์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 13 แห่ง โดยวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมของวิทยานิพนธ์แต่ละเรื่องตามองค์ประกอบของงานวิจัยเพื่อหาความถูกต้องและความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มโดยใช้สถิติพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

นอกจากนั้นในการจำแนกตามสมมติฐานการวิจัยพบว่า การระบุถึงสมมติฐานการวิจัย วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ส่วนใหญ่มีและทดสอบโดยวิธีการทางสถิติ เป็นการระบุตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่มี 1 ตัวแปร การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงสำรวจนั้นส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถาม ในบางครั้งใช้การสัมภาษณ์ หรือใช้ทั้งการส่งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การส่งแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้การรวบรวมข้อมูลในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติพื้นฐาน นิยมใช้วัดค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิง ใช้การทดสอบค่าที่ วัดความแปรปรวน ด้านคุณภาพ เครื่องมือวัดความตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างคุณภาพ เครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยง จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง (2562) การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนาเป็นพื้นฐานร่วมด้วยสถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยกันทั้งสถิติการทดสอบที (Independent t-test) ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

10. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

10.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์จำแนกประเภทงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์การกีฬา ทำให้ทราบข้อสรุปที่เป็นภาพรวมของงานวิจัยเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในแต่ละประเด็นให้ลึกซึ้ง เช่น เปรียบเทียบ หาค่าความสัมพันธ์ เป็นต้น

10.2 ผลการวิจัยในครั้งนี้รวบรวมเฉพาะงานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ระดับปริญญาโท และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ยังไม่มีการรวบรวมถึงการศึกษารายงานของนักวิชาการ หรืออาจารย์ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการรวบรวมไปถึงการศึกษารายงานโดยนักวิชาการ อาจารย์ ที่อาจมีการทำการศึกษามาก่อน

10.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงงานวิจัยให้มีคุณภาพต่อไปสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ของคณะศึกษาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพาเท่านั้น การศึกษาที่มีการรวบรวมข้อมูลในแขนงสาขาอื่น ๆ จะสร้างผลกระทบที่ดีที่เป็นวงกว้างมากขึ้นต่องานวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษา รวบรวมและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ของคณะศึกษาศาสตร์การกีฬาในด้านทิศทางการวิจัย กระบวนการวิจัยและสถิติ พบว่าการทำงานวิจัยในลักษณะประเมินคุณภาพของวิทยานิพนธ์และดุษฎี

นิพนธ์เป็นสิ่งที่มิประโยชน์ต่อการส่งเสริมงานที่ตีส่งต่อสู่สังคม แต่งานวิจัยนี้พบถึงข้อจำกัดเนื่องจากขอบเขตอยู่แค่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ไม่ได้รวมถึงมหาวิทยาลัยอื่น ที่อาจมีการศึกษาเช่นเดียวกัน จึงทำให้การวิจัยที่ได้นั้นไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร อีกทั้งความหลากหลายของประเภทงานวิจัยยังมีน้อยประเภทอาจทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในบริบทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้เท่าที่ควร

งานวิจัยต่อไปในอนาคตจึงควรมีการพิจารณาเพิ่มเติมถึงการส่งเสริมให้มีการทำวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้ในมุมกว้าง มากไปกว่านั้นงานวิจัยในอนาคตสามารถศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตในรุ่นปีการศึกษานั้น ๆ เพื่อทำการสำรวจและเก็บข้อมูลที่อาจเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักการสอนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของประเภทวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ในอนาคตต่อไป

11. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2530-2539. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประภาวดี สืบสนธิ์. (2524ก). การวิจัยบรรณารักษศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2530). การวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2533). พัฒนาการของงานวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย. วารสารห้องสมุด, 34(4); 14-31.

_____. (2543). สารสนเทศในบริบทสังคม. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.

ประทุม ฤกษ์กลาง. (2553). การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พรรณณี ลีกิจวัฒน์. (2547). เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2548). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พิรดา คักดีแสง. (2548). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางด้านการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาระบบทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เพ็ญสุภา นาทอง. (2543). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่างปีการศึกษา 2537-2541. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มันตรี จุลสมัย. (2533). วิทยาศาสตร์การกีฬากับกีฬายุคใหม่. วารสารสมาคมสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ 16 (กรกฎาคม-กันยายน) : 20-24.

ยุทธ ไถยวรรณ. (2546). สถิติเพื่อการวิจัย = Statistics for research. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.

ยุทธศิลป์ สุขชัยบวร. (2551). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2538-2548. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัชนิภรณ์ วิชาการ. (2530). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลในประเทศไทยตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 - 2527. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลักขณา บรรพกาญจน์. (2542). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

- วลัยพร ศรีเชียงราย. (2542). รายงานการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2537 – 2539. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณภา โดพิบูลย์พงศ์. (2527ก). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2527ข). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณภา โพธิ์น้อย. (2545). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ในเอกสารการสอนชุดวิชาสถิติและการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (หน่วยที่ 1 หน้า 1-29).
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2536). งานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ศึกษาในช่วง 14 ปี ที่ผ่านมา (2519-2532). วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ พฤศจิกายน 91-180.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิรัช ลภีรัตน์กุล. 2546. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภกรณ์ ดิษฐ์พันธ์. (2540). เอกสารประกอบคำสอนวิชา 3500-300 การวิจัยและการเขียนรายงาน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.chula.ac.th/college/fineart/research/index.html>. [2564, 25 เมษายน].
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2536). บทบาทวิทยาศาสตร์การกีฬาต่อการออกกำลังกาย กีฬาเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ. วารสารไนท์ไทม์ 78 (มกราคม) : 5-6.
- สาตี งานศิริและคณะ. (2548). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิริพันธ์ รุ่งวิชานิวัฒน์. (2552). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ และสรณเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2533-2550. วารสารวิทยบริการ. 20(3) : 1-22.
- สุภางศ์ จันทวานิช. (2540). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2535). การอภิวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัตรา ศิริวัฒน์. (2547). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสรณเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่างปีพ.ศ. 2540-2546. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสรณเทศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรเดช พันธุ์วิเศษ. (2532). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกโรงเรียน ในประเทศไทย พ.ศ. 2519-2529. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกโรงเรียน, บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุเทน ปัญโญ. (2539). การวิจัยการศึกษา. เชียงใหม่ : สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญชิสา ธรรมคุณ. (2547). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในช่วงปีการศึกษา 2543-2545. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกโรงเรียน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Berelson, D. (1952). *Content Analysis in Communicative Research*. New York : The Free Press.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4th ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Best, John W. & Kahn, James V. (1998). *Research in Education*. 8th ed. Boston : Allyn & Bacon.

- Busha, Charles H ; & Harter, Stephen P. (1980). **Research Methods in Librarianship : Techniques and Interpretation**. New York : Academic Press.
- Holsti, Ole R. (1969). **Content Analysis for the Social Sciences and Humanities**. MA : Addison-Wesley.
- Julien, Heidi ; Jen, Pecoskie; & Reed, Kathleen. (2011). **Trends in Information Behavior research, 1999-2008 : A Content Analysis**. *Library & Information Science Research*. 33 : 19-24.
- Kerlinger, Fred N. (1986). **Foundations of behavioral research. 3rd ed**. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Krippendorff, K. (1980). **Content Analysis**. Beverly Hills : Sage Publications.
- Neuendorf, Kimberly A. (2002). **The Content Analysis Guidebook**. Thousand Oaks, CA : sage.
- Overview: Content Analysis. Retrieved April 12, 2021, from <http://writing.colostate.edu/references/research/content/>.
- Urguhart, Christine. (2010). **Meta-synthesis of research on Information Seeking Behavior**. Retrieved April 12, 2021, from <http://InformationR.net/ir/16-1/paper455.html>.
- Vakkari, Pertti. (2008). **Trends and Approaches in Information Behaviour Research**. *Information Research*. 13(4) paper 361. Retrieved April 12, 2021, from <http://InformationR.net/ir/13-4/paper361.html>.